

Isten igazsága megvigasztal

Ézsaiás 42,1-9

¹Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm. Lelkemmel ajándékoztam meg, törvényt hirdet a népeknek. ²Nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán. ³A megrepedt nádszálat nem töri össze, a füstölgó mécesst nem oltja el, igazán hirdeti a törvényt. ⁴Nem alszik ki, és nem törik össze, míg a törvénynek érvényt nem szerez a földön; tanítására várnak a szigetek. ⁵Ezt mondja az ÚRisten, aki az eget teremtette és kiterítette, szilárdá tette a földet, és növényt sarjastott, lehetet ad a rajta lakó népnek, és lelket a rajta járóknak: ⁶Én, az ÚR, elhívtalak az igazságért, én fogom a kezedet. Megőrizlek, és benned ajándékozom meg szövetségemmel népemem, világosságommal a nemzeteket. ⁷Nyisd meg a vakok szemeit, hozd ki a börtönből a foglyokat, a fogházból a sötétben ülőket! ⁸Én vagyok az ÚR, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak, sem dicséretemet a bálványoknak. ⁹A régebbiek már beteljesedtek, most újakat mondok. Még mielőtt kibontakoznak, tudatom veletek.

A múlt héten arról szólt az igehirdetés, hogy „vigasztaljátok népemem”, ma azt láthatjuk, hogyan teszi ezt az Isten. Hogyan vigasztal.

A felolvasott igeszakaszban háromszor fordul elő az igazság szó, amit a magyar fordításban a törvény szóval fordítottak le. Hogyan vigasztal Isten? Hogyan vigasztalja népét az Úr? Hogyan vigasztalja meg övét, gyermekeit a Mindenható? Az igazság kiszolgáltatásával. AZ igazság megnevezésével. AZ igazság kihirdetésével.

Isten igazságot hirdet a nép számára. Annak a népnek, amely messze hazájától a babiloni fogságban szenved. Idegen nép hatalma alatt, idegen kultusz, idegen szokások, idegen nyelv, minden idegen. S ez az idegenség fájdalmat okoz.

Így vagyunk talán ezzel mi is. Az idegenség rossz érzés, az idegenség fájdalmat okoz nekünk is. Vannak dolgok, amivel az egészséges emberi lélek nehezen tud összebarátkozni, nehezen tud összemelegedni. Ez az igazságtalanság. Az összes fájdalom közül talán a legnagyobb fájdalom az, amikor igazságtalanság ér bennünket. Ilyenkor érzelmileg nagyon tud fájni, hogy vagy velünk, vagy szereteteinkkel, vagy csak egyszerű embertársainkkal igazságtalanság történt. Az igazságtalanság összetöri a lelket, kioltja a bizalmat.

Az igazságtalanság enyhítésére két mód létezik. Az egyik az ember módszere. A másik az Isten módszere. A kettő között óriási különbség van. Ezt a kettőt fogjuk megvizsgálni a mai igehirdetésben.

Testvérek, hány igazság van a földön?

7 milliárd vagy csupán egyetlen egy? Tk ez a különbség a kettő között. Az ember gondolkodásában mindig az jön elő, hogy nekem van igazam. És ezt mondhatja bárki. AZ Isten törvényében pedig az, hogy egyetlen igazság van, az Isten szava.

Az emberi igazságszolgáltatás. Hegemón, hódító, mindent elsöprő erődemonstráció. Az egyszerű vitáktól kezdve a világpusztító háborúig az ember igazsága mindig is könnyörtelen igazság. Tör, zúz, kiolt.

Érdekes ez a két kép, ami itt szerepel. Negatív festés van benne, ami azt feltételezi, hogy létezik az is, amit tagad. Miért írja vajon Ézsaiás így, hogy nem lármáz, nem hallatja hangját, nem töri össze a megrepedt nádat? Vsz azért, mert van, aki megteszi mindezt. Van, aki lármát csap, van, aki hallatja hangját az utcán, s van, aki a megrepedt, semmire sem használható nádat összetöri és tűzre veti, a pislogó méccsel nem törődik, hanem kidobja.

Ezek a képek, talán jól érezzük első olvasatra is, az emberi élet törékenységét mutatják be nagyon érzékletesen. A nád szára rendkívül gyenge, s ha csak egy kicsit is sérül, azonnal összecsuklik még a saját súlya alatt is. Sok emberi élet hasonlít a megrepedt nádhoz, mert bizony sérüléseket könnyű szerezni az élet folyamán, s egyszer csak azt vesszük észre, már nem bírjuk a terheket. Tartásunkat, lelki erőnket, gerincünket (ahogy szoktuk mondani) valami megroppantotta. Sokszor talán így érezzük magunkat, mint a pislálkozó kanóc, vagy méces, amely még néhányat lobban, aztán végleg ellobban.

Hogyan lehet ezekhez a megtört életekhez viszonyulni? Hogyan lehet ezekhez az ellobbanó alig pislákoló kicsi lánghoz hozzájárulni? Az ember módszere az, hogy kidobja és kioltja.

A családban, a barátok közt, a munkahelyen... bárhol megtörténhet ez az igazságtalan bánásmód. Csakhogy egy nagyon látványos, égre kiáltó igazságtalanságot említsek itt példaként, amely lehet a mi környezetünkben is megtörtént már.

- Egy asszony mesélte szinte gyógyíthatatlan fájdalommal, hogy amikor kiderült, hogy ő maga beteg lett, a férje otthagyta, majd összeállt egy fiatalabbal. Sokszor ugye betegség sem kell hozzá, és arra is van bőven példa, hogy a feleség lép le.

- Vagy, ami sokakkal megtörténhet akár napjainkban is, amikor valaki mindent megtesz legjobb tudása és ereje szerint egy cégért, egy hivatalért, egy intézményért, aztán közlik vele, hogy még sincs rá szükség, mert nem elég költséghatékony őt munkában tartani. Jönnek fiatalabbak és olcsóbban is elvégzik a munkát.

- Vagy, amikor az egyik barátod közli, nincs már rád szüksége többé, igazán nem is tart a barátjának, pedig te mindenbe beavattad őt.

Legyen az főnök, családtag, barát, az ember igazságszolgáltatása mindig **csak saját igazságát képes hirdetni**. Csakis önző, saját dolgait előtérbe toló igazságok hagyják el szánkat vagy maradnak utánunk, mint tettek. Ezek az önző igazságok pedig a megrepedt nád eltörése vagy a pislákoló mécses kioltása, mert csak saját igazságok.

Az ember igazsága rendkívül zajos és lármás. Nem diszkrét, hanem az utcán zajló, önmaga mutogató igazság ez, olyan törvény, amely csak az ÖNZÉST ismeri el egyetlen mozgatórugónak. Nem csak a média egész pályás letámadására, nem csak fogyasztói kultúra harsogására kell itt gondolni, hanem az otthon lezajló veszekedésekre, vitákra, kiabálásokra. Hallatja hangját az, aki saját igazságát hirdeti, de közben nem veszi észre, hogy ilyenkor eltörnek a nádszál gyenge életek, és kialszanak pislákoló bizalmak, hitek, életek.

Emlékszem gyermekkoromban sokszor kellett sötétben ülnöm, mert téli esteiken kikapcsolták az áramot a falunkban a takarékoság jegyében. Ilyenkor mindig gyertyával vagy petróleumlámpával világítottunk. A gyertya vagy a kanóc minősége nem volt mindig a legjobb, sokszor bele kellett nyúlnom a lángba, hogy ne aludjon ki végleg, hanem rásegítsek, hogy égjen még tovább, adjon még fényt a nagy és hosszú sötétségben.

Isten igazsága megerősítő igazság. Ahogy olvastuk is, Isten igazság a törvényben van megírva. Abban a törvényben, melynek betöltése Pál szerint a szeretet. Isten igazsága tehát a szeretetben nyilvánul meg. Bár valósággal érezhetjük azt sokszor, hogy olyan az életünk, mint egy megtört nádszál, vagy olyan a lelkerőnk, mint egy pislákoló, kormos, fényt már szinte nem is adó mécses, de Istennek még így is kellünk. Megtörtén és üresen, kormosan és alig pislákolva. Istennek fontosak vagyunk. Fontos az életünk. Fontosak a gondolataink, fontosak az érzelmeink. Isten szeretne téged is megerősíteni az ő igazságával. Szeretne új életre kelteni az ő szeretetével.

Isten így vigasztal, az ő igazságával, az ő szeretetével. (újra olvasom az igét Ézs 42,1-11)

Isten így vigasztal, Jézus Krisztussal, akit elküldött, és akiről kijelentette, hogy Őbenne gyönyörködik. Isten így vigasztal az Ő egyetlen fiával, aki bár megethette volna, hogy lármával és harsogással gyűjt népszerűséget maga köré egyre nagyobb, de inkább elhúzódott a sokaság elől, inkább más vidékre ment, inkább félrevonta azt, akit meggyógyított és kérte, ne mondja el senkinek, ami vele történt. Isten így vigasztal, a Messiással, aki megnyitja a vakok szemeit, aki megszabadítja a foglyokat és kihozza a sötétben ülőket. Isten így vigasztal, hogy szövetségét ajándékozza az embernek az Ő Fiában, Jézus Krisztusban. Új Szövetséget ajándékoz nekünk, amelynek legnagyobb titka a húsvéti hajnal csöndjében történt meg, Isten megtörte a halál átkát, beragyogott a sötét halál völgyébe és reménységet ad nekünk ma is hű szolgálja által, hogy legyen az adventünk egyre fényesebb, egyre reményteljesebb. Isten elküldte Fiát, aki szolgálként vállalta fel Atyja akaratát, hogy emberré lesz egészen annyira, hogy képes meghalni is. Isten ebben tud neked is békeséget adni, igaz hitet, hogy ez a halál teérted és tehelyetted történt meg, neked már nem kell bűnhődnöd bűneid miatt, nem kell félned az elkövetett tettek miatt, mert az Isten szeret téged, megtörtén és pislákoló mécsesként is. Megőriz téged, megóv téged, ha hiszel benne, akár az Örök Életre is.